

BIBELSK TRO

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

4/2023
32. årgang

Dere som frykter Herren,
stol på Herren!
Han er hjelp og skjold
for dem.
Sal. 115:11

I dette nummeret:

- En jublant med de største løfter
- Døden oppslukt til seier!
- 100-årsmarkeringen for kampen mot kristen tro

www.bibelsk-tro.no

PÅ BIBELENS Stiftelse GRUNN

utgir tidsskriftet Bibelsk Tro

Formål og grunnlag:

Stiftelsens formål er å framme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlenes skriftsyn, dvs. Skriftens vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord – slik det opprinnelig ble gitt – er uten feil og selvmotsigelser i alle sine uttalelser når det forstås i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriftens ord må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veiledning til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolutte autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennelses-skrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om "Skriften alene", "rettferdiggjørelsen ved tro på Kristus alene" og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegavehusholdningen.

Styret:

Pensjonert lektor/cand. theol. Olav Hermod Kydland (formann), baker Erik Nordbø (nestformann), tømrer Jostein Vedøy og eiendomsmegler Edvard Jekteberg, pensjonert prosjektleder Livar Wetteland

Varamenn: Pensjonert adjunkt Gunnar Holth, pensjonert vaktmester Dagfinn Natland, Mangor Goa, avd.leder Olav Stokka,

Rådet:

Lektor/cand.theol. Eivind Gjerde, pensjonert lektor/cand. theol. Arvid Joramo, Sivilingeniør John Peder Samdal, pensjonert stålverksarbeider Kjell Magnor Kvalvåg, Controller Finn-Widar Knutzen, Lektor/sivilingeniør Kåre Nordpoll

Faste medarbeidere i Bibelsk Tro:

Forkynner Kjell Dahlene, pensjonert adjunkt Gunnar Holth, Controller Finn-Widar Knutzen, juridisk rådgiver Jan Endre Aasmundtveit, ekspeditør Immanuel Fuglsang (Danmark), pastor Henric Staxäng (Sverige), tømrer Eivind Ydstebø,

Angående Bibelsk Tro!

Det er anledning til å få Bibelsk Tro som pdf som vedlegg til e-mail. Dersom du ønsker det, vennligst oppgi ditt navn og adresse + din e-mailadresse til btpost@bibelsk-tro.no

**BIBELSK
TRO**

*Fritt, uavhengig tidsskrift
på evangelisk-luthersk
grunn*

Redaksjon:
Eivind Gjerde
Olav Hermod Kydland

**Redaksjons- og
ekspedisjonsadresse:**
Postboks 67, 4349 Bryne
olav.kydland@lyse.net

Internett:
www.bibelsk-tro.no
btpost@bibelsk-tro.no

Abonnement og gaver:
Persokkrossen 3
4046 Hafsrjord
Bankgiro: 3290.07.77786
Vipps: 538699
Dansk bankgiro: 7620 7543588
Kasserer: Edvard Jekteberg
Mobil: 959 21 195

Utkommer 6 ganger i året.

Årsabonnement:
Norge og Norden kr. 180,-
Til andre land kr. 210,-
Skoleungdom kr. 160,-

Bibelsk Tros kassetjeneste
Mobil: 905 49 821

*Redaksjonen er ansvarlig for alt
som kommer fram i lederspalten.
Konkrete synspunkter forøvrig
står de respektive forfattere
ansvarlig for.*

*Red. deler nødvendigvis ikke alle
disse, men er ansvarlig for at
ikke noe bryter med stiftelsens
formål og grunnlag. Unntak fra
dette kan være ytringer i klipp-
og leserbrevspalten.*

*Ettertrykk kan skje ved
kildeangivelse.*

Layout: Jarle Goa

Trykk: Jærprint
Tlf: 952 99 844

Foto på forsiden:
Shenigin
Pixabay

En jublant med de største løfter <i>Leder. Av Eivind Gjerde</i>	4
Kostelig i Herrens øyne er hans frommes død <i>Andakt. Av Øivind Andersen</i>	6
Herligste navn som er uttalt på jord: Jesus, Jesus. <i>Sang. Av Hjalmar Hansen</i>	7
Døden er oppslukt til seier! <i>Bibelforum. Av Per Bergene-Holm</i>	8
Sjelens fortrolighet med Gud <i>Bokklipp. Av Christian Scriver</i>	11
Til fridom har Kristus frigjort oss <i>Tro og tjeneste. Av Ragnar Opstad</i>	11
Trengselen – velsignelsens kongevei <i>Bokklipp. Hans Erik Nissen</i>	12
Det allmenne prestedømet er ikkje demokratisk <i>Bladklipp. Av Johannes Kleppa</i>	14
Åndens pant <i>Bokklipp. Av Carl Olof Rosenius</i>	15
Ellen Hovda til minne <i>Minneord. Av Olav Hermod Kydland</i>	16
Bønnens Ånd <i>Bokklipp. Av Asbjørn Aavik</i>	17
Om Flymisjonen <i>Info. Av Stiftelsesstyret</i>	20
100-årsmarkering for kampen mot kristen tro <i>Bladklipp. Av Kjell J. Tveter</i>	23
Når påstanden om to kjønn blir blasfemi <i>Aktuelt emne. Av Kjell Skartveit</i>	24
Ser du deg svart og urein <i>Sang. Av Sigvard Engeset</i>	26
Bibelsamling på Audnastrand	28
”Under nådens himmellys” <i>Ny bok. Av Olav Hermod Kydland</i>	27

Tenk når en gang med utildekket øye
Jeg ham skal se som her jeg trodde på!
Tenk når jeg der mitt kne for ham skal bøye,
Når jeg med takk skal for hans ansikt stå!

(Nr. 894 v. 4 i Sangboken)

En jubilant med de største løfter

AV EIVIND GJERDE

Den 14. mai 2023 markerte mange kristne den jødiske statens 75 årsdag. Ulike arrangementer gikk av stabelen i Norge og rundt om i verden. Jubileet ble feiret på verdig vis. Israels historiske, politiske, økonomiske og bibelske betydning ble trukket fram. Israelsmøter ble også gjennomført før den 14. mai og med god grunn. Etter den jødiske kalenderen var den rette dagen for 75 årsjubileet den 26. april.

For 75 år siden, kl. 18.00 om kvelden den 14. mai 1948, leste Israels første statsminister, David Ben Gurion (1886-1973), opp den israelske uavhengighetserklæringen for ca. 200 fremmøte i Tel-Aviv Museum. Dette museet har senere fått navnet Independence Hall og er et yndet reisemål for alle Israels-venner. Alle de 200 fremmøtte var preget av stundens høye alvor og viktighet.

I sin meget lesverdige bok om Israels historie – Fra Abraham til Golda Meir (Lunde 2008) – har Asbjørn Nordgård trukket frem hvordan Israels første kvinnelige statsminister Golda Meir (1898-1978) opplevde denne underlige kvelden for 75 år siden:

Han (David Ben-Gurion) leste langsomt og meget tydelig, og jeg husker at stemmen hans fikk en annen og lysere klang da han kom til: “Erklærer vi herved den jødiske staten i Israels land, staten Israel for opprettet.” Staten Israel! Jeg fikk tårer i øynene og skalv på hendene da jeg hørte disse ordene. Vi hadde klart det ... Landflyktighetens tid var endelig forbi... Så reiste vi oss alle sammen som på signal og gråt og klappet i hendene. Til og med David Ben Gurion var tydelig beveget da han leste følgende: “Staten Israel vil være åpen for jødiske immigranter og jøder som hittil har levd i landflyktighet.” Dette var kjernen i hele proklamasjonen og grunnen til at staten ble opprettet. Jeg husker at jeg hulket høyt da jeg hørte disse ordene i den varme, fullpakkede

salen. Ben-Gurion banker i bordet igjen og leste videre: “På tross av de voldsomme angrepene som har vært rettet mot oss i flere måneder, henstiller vi til de arabere som bor i landet, om å hjelpe oss å bevare freden og bidra sitt til å bygge opp staten som fullverdige og likeberettigede borgere med rett til å la seg representere i alle institusjoner, både permanente og midlertidige ...”

Da han hadde lest opp alle de 979 hebraiske ordene som proklamasjonen inneholdt, ba han oss å reise oss og vise at vi bifalt den. Vi reiste oss altså igjen. Men så hendte det noe uforutsett og meget rørende. Plutselig reiste rabbi Fishman-Maimon seg og sa med skjelvende stemme fram den hebraiske takkebønnen: “Velsignet være du, o Gud vår herre, som er Konge over universet og har latt oss leve og holde ut så vi fikk oppleve denne dagen. Amen.”

Et under hadde skjedd! Jødene var tilbake i landet og staten ble proklamert, hadde overlevd til i dag tross en ufattelig hard motstand og flere utrydningsforsøk gjennom krig fra nabostatene. Det er nok å nevne de tre største krigene: Uavhengighetskrigen i 1948-49, Seksdagerskrigen i 1967 og Yom Kippur-krigen i 1973.

Alle disse forsøkene på å utrydde den jødiske staten, har slått totalt feil. Satan som er Guds og Israels store fiende, har ikke lyktes i å knuse og utrydde det jødiske folket. Han har brukt religionen islam og en rekke av de landene i Midtøsten som er regnet som muslimske nasjoner, som sine håndlangere. Men de har ikke oppnådd sine mål. Tvert imot har Israels Gud holdt sin beskyttende hånd over folket, og nasjonen Israel er sterkere enn noen gang.

Rent menneskelig sett lever den jødiske staten i Israels land i beste velgående. Befolkningen vokser, forsvaret (IDF) er svært sterkt, ulike industrier og landbruket blomstrer.

Israel er også blitt en viktig gass- og oljeeksportør. Det er funnet olje- og gassreserver ute i Middelhavet som er på størrelse med de som Saudi-Arabia har. Israel er i sannhet blitt et land som flyter over av melk og honning. Økonomisk går det godt med jubilanten, men politiske er det krevende tider. En stor glede er det at jøder fra hele verden vender tilbake til det fagre landet.

Jødene vender tilbake til sitt land

De som har fulgt med Israel de senere år, vet at det pågår en kontinuerlig strøm av olim, som betyr immigrant på hebraisk, til Israel. I 2017 kom det 29.509 nye immigranter til landet. 2900 kom fra USA. 3400 fra Frankrike. 6700 fra Ukraina. 670 fra Brasil. I 2022 steg tallet til 73 000 immigranter, der over 37 000 kom fra Russland. I fra India begynner det også å komme jøder til Israel. De kommer fra hele verden for å slå seg ned i "ha'arets" = landet Israel. Men den innvandringen vi har sett i over 100 år nå, vil bli enda større.

Hvor mange jøder er det i verden? Nå i 2023 er det over 16 064 000 jøder. Men skal vi følge den israelske loven som tillater mennesker som har minst en besteforeldre som er jøde og som ikke har en annen religion enn den jødiske, å innvandre til Israel, er tallet på 23,8 millioner! Den "kjernejødiske" befolkningen i Israel er 7 145 000 i 2023. I USA er det 6 543 820 "kjernejøder", men ca. 10 000 000 hvis alle med en viss jødisk tilknytning skal tas med. Det er 448 000 jøder i Frankrike og 292 000 jøder i England.

Det blir spennende å se hva Gud vil tillate å skje med jødene i disse landene, for at de skal bryte opp og reise til Israel. Vi vet at i land som Frankrike og Storbritannia er antisemittismen sterkt økende, hovedsakelig på grunn av hatet fra muslimerne.

Hele Israels land er gitt til jødene

Men når alle disse jødene kommer, vil ikke landet bli for lite? Jo, slik landet er i dag er det for lite, men det skal bli større. Israel har fått Guds løfter på at alt landet fra Egyptens elv

(Nilen eller en elv/bekk i Sinai) til den store elven Frat (Eufrat), midt i Irak, er gitt til dem. Herren Israels Gud gav nemlig dette løftet til Abraham i 1 Mos 15,18: *"Den dagen gjorde Herren en pakt med Abram og sa: Din ætt gir jeg dette landet, fra Egyptens elv like til den store elven, elven Frat."* Dette er Guds Ord. Dette ordet er ikke blitt oppfylt eller satt ut av kraft på noen måte. Dette er Stor-Israel! Det landet jødene har i dag kan vi kalle for "kjerne-Israel, eller Lille-Israel." David og Salomo hersket over Stor-Israel.

Jødene vil altså få hele sitt land tilbake når tiden er inne. Det skal Gud selv sørge for. Gud skal også sørge for at folket vender tilbake til landet. Profeten Jeremia sier: *"Men så sant Herren lever, som førte Israels barn opp fra landet i nord og fra alle de land som han hadde drevet dem bort til. Og jeg vil føre dem tilbake til deres land, det som jeg gav deres fedre. Se, jeg sender bud etter mange fiskere, sier Herren, og de skal fiske dem, og deretter sender jeg bud etter mange jegere, og de skal jage dem bort fra hvert fjell og fra hver haug og fra bergkløftene."* Fiskerne drar byttet til seg. De kan stå som et bilde på sionismen. Vi kjenner jødernes hilsen: Neste år i Jerusalem! Jegerne jager etter byttet. De jager det foran seg. De kan stå som et forbilde på antisemittismen, eller jødeforfølgelsen.

Store og dramatiske hendelser har fulgt den unge staten helt fra dens opprettelse, og store og enda større, mer dramatiske og ufattelig store hendelser med vidtrekkende betydning for hele verden, vil inntreffe i fremtiden. Enda venter profetier om folket og lande på sin oppfyllelse.

Hele Israel skal bli frelst!

Den største uoppfylte profetien for det jødiske folket er profetien i Romerbrevet kapittel 11. Den sier at hele Israel skal bli frelst. For en profeti! For et fremtidshåp: *"For jeg vil ikke, brødre, at dere skal være uvitende om dette mysteriet – for at dere ikke skal anse dere selv for kloke: Forherdelse er for en del kommet over Israel, inntil hedningenes fylde er kommet inn."*

Og slik skal hele Israel bli frelst, som det står skrevet: Fra Sion skal redningsmannen komme. Han skal rydde bort ugudelighet fra Jakob. Og dette skal være min pakt med dem, når jeg tar bort deres synder. Når det gjelder evangeliet, er de blitt fiender for deres skyld. Men når det gjelder utvelgelsen, er de elsket for fedrenes skyld. For Gud angrer ikke sine nådegaver og sitt kall. Dere var jo en gang ulydige mot Gud, men nå har dere fått miskunn, fordi de andre var ulydige. På samme måte har nå de vært ulydige, men ved den miskunn dere har fått, skal også de få miskunn. For Gud har innesluttet dem alle under ulydigheten, for at han kunne vise miskunn mot dem alle.” (Rom 11,25-32)

En dag skal dette skje. Et ufattelig Guds under vil folde seg ut foran en forbløffet verden når hele det jødiske folket roper om frelse til Jesus Kristus, og de blir hørt og de blir frelst. Endelig vil jødene få se at mannen fra Nasaret virkelig var Guds Sønn og deres sanne Messias. For en jubel og glede det skal bli i dette folket som så lenge hadde forherdet seg mot Ham som er Veien og Sannheten og Livet.

Israels omvendelse skal så få de rikeste åndelige følger for resten av verdens befolkning. En ny tid i Guds mektige frelseshusholdning vil starte.

Vår bønn må bli: La det skje snart, Herre Jesus Kristus. La det skje snart! □

Kostelig i Herrens øyne er hans frommes død

AV ØIVIND ANDERSEN

“Kostelig i Herrens øyne er hans frommes død.”
Sal 116, 15

Det som er kostelig i Herrens øyne må i sannhet være verdifullt. Det er ikke hva som helst Herren vurderer høyt. Men her hører vi at han vurderer sine frommes død høyt!

Det er himmelvid forskjell på når en som hører Herren til, dør, og når et verdslig menneske dør.

Hvor er de døde i tiden mellom døden og oppstandelsen?

Det er en oppstandelse for alle mennesker. De frelste skal stå opp til livets oppstandelse, de fortapte derimot til dommens oppstandelse. Joh 5, 29.

Men hvor er altså de døde før dette skjer?

Her taler Guds ord meget klart. De som ikke lever med Gud, kommer i dødsriket. Der er det stillhet. Ingen lover Herren i dødsriket. (Salme 115, 17) Der holdes de døde i forvaring til dommens oppstandelse. 2 Pet 3, 7.

Ganske annerledes er det med dem som lever med Gud. De kommer ikke til dødsriket når de dør. De er *“borte fra legemet, hjemme hos Herren.”* 2 Kor 5, 8. De kan vitne og si med

tanke på døden: *“Jeg skal vandre for Herrens åsyn i de levendes land.”* Sal 116, 9. Som en motsetning til dem som farer ned i dødsrikets stillhet, vitner de: *“Vi skal love Herren fra nå av og inntil evig tid.”* Sal 115, 18.

Apostelen Paulus vet at når han forlater dette liv, skal han være med Kristus.

Vi taler ofte om å leve for Herren. Vi tenker mindre på at når vi dør, da dør vi også for Herren! Rom 14, 8.

En kristen unngår ikke den legemlige død, hvis han da ikke lever til Jesus kommer igjen. Men han dør ikke, når han skilles fra legemet. Han går til Jesus!

Jesus er oppstandelsen og livet! Derfor sier han om alle dem som tror på ham: *“Om han enn dør, skal han dog leve!”* Joh 11, 25.

Døden er den store frigjøring for alle som tror på Jesus. Derfor er den høyt vurdert hos Gud. Det er Guds vilje at også vi som tror på Jesus, skal vurdere den høyt!

(Fra andaktsboka “Ved kilden”, Lunde Forlag Oslo 1977, 24. mars) □

*Herligste navn
som er uttalt på jord:
Jesus, Jesus.*

Av Hjalmar Hansen

1.

Herligste navn som er uttalt på jord:

Jesus, Jesus.

I det er det frelse for hver den som tror.

Jesus, Jesus.

Det har meg styrket i prøvelsens dal,
det har meg gledet i festsmykket sal,
det inn i døden min trøst være skal.

Jesus, Jesus.

2.

Når jeg har trett lagt mitt hode til ro,

Jesus, Jesus.

Vi er alene i stillhet vi to –

Jesus, Jesus,

da blir det smått det som syntes stort,
da blir det lite alt det jeg har gjort,
da uten deg vil jeg komme til kort,

Jesus, Jesus.

3.

Gjenlyd der ute fra øret vil nå,

Jesus, Jesus.

Minner fra fortiden for meg vil stå,

Jesus, Jesus,

hjertet mitt skjelver, og pulsen slår matt,
øynene lukkes, omkring meg er natt,
husk da det navn som var alltid min skatt:

Jesus, Jesus!

4.

Hvisk til meg når jeg i søvn faller hen:

Jesus, Jesus!

Hvisk det igjen og igjen og igjen,

Jesus, Jesus!

Det skal forjage alt ondt og alt stygt,
det skal borttage all redsel og frykt.
I dette navn skal jeg sovne inn trygt.

Jesus, Jesus.

Nr. 79 i Sangboken

Døden er oppslukt til seier!

AV PER BERGENE HOLM

“Men når dette forgjengelige er blitt ikledd uforgjengelighet, og dette dødelige er blitt ikledd udødelighet, da blir det ord oppfylt som står skrevet: Døden er oppslukt til seier. Død, hvor er din brodd? Død, hvor er din seier? Dødens brodd er synden, og syndens kraft er loven. Men Gud være takk, som gir oss seier ved vår Herre Jesus Kristus!” 1Kor 15,54-57

Sammenhengen dette avsnittet står i, er apostelen Paulus' tale om de troendes legemlige oppstandelse.

Vårt kjød står under Guds dom

Vårt gamle menneske skal ikke oppleve frelsen. Kjødet er og blir uforbederlig og står under Guds ugjenkallelige dom. Det var jo derfor Jesus måtte dø. Når han tok på seg ditt og mitt kjød og møtte Gud i vårt sted, kunne intet berge ham. Da ble han fordømt og forbannet av den hellige Guds vrede. Intet sted ser du dommen over ditt og mitt kjød som på Jesu Kristi kors. Der ser du hva Gud mener om deg og meg, og om ditt og mitt liv. Det er under forbannelsen, under dommen, fordømt til undergang og død.

Guds nåde og syndenes forlatelse betyr ikke at Gud aksepterer deg og meg slik vi er, at kjødet blir berget unna dommen. Nei, synden er og blir synd, også etter Jesu soningsdød, og kjødet er og blir kjød, og det skal ikke arve Guds rike, men er fordømt.

Gud kan og vil aldri akseptere oss i vår naturlige tilstand eller ta bort dommen over kjødet. Men Jesu død innebærer at Jesus tok dommen på seg, slik at du kunne fritas for å utstå dommen selv og sone den med ditt eget liv. Gud lot en stedfortreder, sin egen Sønn, bære straffen og sone synden.

Vårt kjød hører døden til

Det vi er av naturen skal ikke arve Guds rike. Det gjelder selvfølgelig ikke bare vårt ytre

legeme, men først og fremst vår syndige og onde natur som utfolder seg gjennom legemet, og som har sin rot i vårt hjerte. Det er derfor Guds ord taler om nødvendigheten av en ny fødsel. Det er bare det nye livet som er født av Gud som skal arve Guds rike. Vårt naturlige menneske kan ikke frelses og berges, men går mot døden, enten gjennom at vi legges i grav, eller gjennom at vi ved Jesu gjenkomst forvandles og blir ikledd uforgjengelighet. Det nye livet har et Guds barn allerede her og nå inne i seg ved troen på Jesus, og en dag skal også vårt ytre menneske forvandles og herliggjøres. Det er vårt salige håp.

Et døds- og livssamfunn med Jesus

Innebærer ikke min tilflukt til Jesus at jeg søker frelse fra mitt syndige kjød, men vil forbli i mitt syndige kjød og berge det, så har jeg ikke del i Jesu Kristi kors og syndenes forlatelse. Vil jeg ikke gå inn under dommen over kjødet og søke frelse fra min synd, er og blir jeg utenfor Guds rike. Jeg må bli født på ny og få et nytt liv for å se Guds rike.

Å følge Jesus innebærer å gå inn under Guds dom med sitt liv. Men det er nettopp denne dommen mange ikke vil gå inn under. De kjemper med nebb og klør for å berge sitt liv. De vil være kristne, de vil følge Jesus, men de vil ikke vite av korset. De vil gjerne lære av Jesus å bli hellige og gode, de vil gjerne at Jesus skal tilgi dem deres mangler, men de vil ikke miste sitt liv. De søker å berge sitt liv, vinne anerkjennelse og aksept for seg og sitt.

**Bestill Bibelsk Tro
for 2023 og få
nr 5 og 6 for 2022**

Men å følge Jesus innebærer det å miste seg selv, å fornekte seg selv, å dø bort fra seg selv. Alt mitt hører hjemme på Jesu kors, under dommen. Det skal ikke forsvares, pyntes på eller berges, men det skal overgis til dom og død. Det er fordømt og skal forbli fordømt. Vil jeg leve i kjødet, så skal jeg ikke arve Guds rike.

Korset er den troendes fristed

Det er ett sted i tilværelsen hvor mitt fordømte kjød allerede har fått sin dom, og det er på Jesu Kristi kors. Dit skal jeg få gå med kjødet mitt, ikke for å berge det, men for å bli av med det. Der fikk det sin død, der ble det tilintetgjort sammen med Jesus og der skal jeg få legge det av. Og så skal jeg i Jesus få tro meg frelst fra det alt sammen, fordi det ble fordømt i ham, i hans død. Så er det ute med meg og alt mitt. Det skal jeg få fornekte, det vil si akte som noe jeg er aldeles ferdig med og fremmed for, noe jeg overhodet ikke lenger vedkjenner meg som mitt. Og så skal jeg få akte meg som levende for Gud i Kristus Jesus. Han er min ros og min ære, han er min rettferdighet. Og i ham er det ingen synd, og i ham er jeg frelst fra døden, for han har utstått den en gang for alle, og døden har ikke lenger noen makt over ham.

Alt hans er ditt ved troen!

Du som hører Jesus til, har del med Jesus. Det er hele grunnen under din salige stilling.

Da Jesus døde, døde du. Slik taler Skriften om den troende. Jesus tok alt ditt på seg, for at du skulle få leve, ikke i kraft av ditt, men i kraft av ham. Han vil være ditt liv, han vil gjelde i ditt sted. Det skal du få regne med, du som tror på Jesus.

Du lever ikke lenger selv, for ditt liv tok Jesus med seg på korset og i graven. Kristus er ditt liv, og du lever ved ham. Alt du er for Gud, det er du i ham. Du er oppreist med ham til rettferdiggjørelse for Gud. Han gjelder for deg i himmelen. Derfor er du hellig og ren, uten plett eller rynke. Du er satt i himmelen med ham. Alt det som gjelder ham, det gjelder deg.

Slik skal du få regne, for slik regner Gud.

Har Jesus tatt på seg din sak, slik at hans

død er din død, så er også hans oppstandelse din oppstandelse, så er hans rettferdiggjørelse din rettferdiggjørelse, så er hans barnekår ditt barnekår, så er hans himmelfart, din himmelfart. For han har tatt på seg å føre din sak, han har gjort seg til ett med deg, for at du skal være ett med ham.

Du har oppstått med ham fra graven og lever for Gud i himmelen. Men, og det må du legge deg på sinne: Dette føler du ikke eller ser du ikke med dine naturlige øyne, din stilling i himmelen erfarer du ikke, det er noe du må tro fordi Guds ord forkynner det.

Bok:

”Levende forkynnelser
eller tomme ord?”

av Dag Risdal

Boka koster kr 50 + porto.

Se bestillingsinfo på s. 31.

Vårt salige håp

Men en dag skal du til fulle få erfare hva du har fått del i ved Jesus. Det du her i tiden trodde, det skal bli virkelighet. Om du skal oppleve sykdom og lidelse og en dag må dø og legges i grav, så er ikke døden det siste. Du skal få oppleve at det er utganger fra døden for den som tror på Jesus. For én dag skal basunen lyde og Jesus kommer igjen i sin kraft og herlighet, og da skal alle de som hører ham til først oppstå, og de skal oppstå uforgjengelige, til livets oppstandelse. Da skal du få et nytt og herliggjort legeme, fri for alle syndens og dødens merker. Da er døden for evig oppslukt til seier.

Uten Jesus – under loven, synden og døden

Vi merkes av døden mer og mer som livet skrider fram. For et ugjenfødt menneske er det et varsel om den evige død og dom. Hvor mye det enn har av liv og rikdom i denne verden og opplever lykke og gode dager, så går det ugjenkallelig mot døden.

Og det menneske som ikke har noe annet enn sitt eget liv, sin rikdom – om den består i materiell rikdom eller egen rettferdighet og fromhet – kan ikke berge sitt liv ved noe av dette.

Der synden er borte, der har døden mistet sin brodd, den er uten kraft til å fordømme. Men har du den minste synd på samvittigheten, midt i all din fromhet og gudelighet, så går du mot døden. For dødens brodd er synden. Der hvor det er synd, der har døden fortsatt sin fulle kraft. Vil du unnsnippe dødens dom, må du være syndfri og fullkommen.

Og det som gir selv den minste synd en slik kraft til å fordømme er Guds hellige lov.

Syndens kraft er loven. For loven sier at den som ikke blir ved i å holde alt det som står skrevet i lovens bok, slik at han gjør det, han er forbannet. Loven forkynner hva Gud krever av den som vil vinne anerkjennelse og aksept hos ham. Og da kreves intet mindre enn fullkommenhet. Vil du bli frelst i kraft av noe hos deg selv, så se til at du er fullkommen. Det nytter ikke med noe mindre enn det. Loven gir selv den minste synd kraft til å fordømme deg, og ved synden får døden igjen sin makt over deg.

I Jesus – fri fra loven, synden og døden

Men nå har Jesus båret hele lovens forbannelse og sonet all din synd og brøde. Han har utstått døden som syndens lønn. Og han holder fullkommen mål etter loven. Han eier lovens livsrett. Derfor har døden mistet sin brodd i Jesus, for i ham er synden sonet og lovens krav oppfylt. Det skal du få regne med. Har du del med Jesus, er det ingen lov som fordømmer deg, så tilregnes det deg ingen synd, og så kan ingen død ramme deg. I ham er døden oppslukt til seier.

Og da har du del i det evige liv. Du lever for Gud i Kristus Jesus, og skal aldri i evighet dø. Det som går mot døden i en kristens liv, er det gamle menneske og det ytre legeme som bærer merker av synden. Det indre menneske derimot, det fornyes dag for dag, det dør ikke og skal aldri i evighet dø. Døden skal derimot for evig fri meg fra mitt syndige kjød og det dødens legeme som jeg bærer på.

(Tidligere publisert i Lov og Evangelium nr. 4-2014) □

Bibelsk Tro sin kassettjeneste

Det ligger nå 3000 taler av blant andre Øivind Andersen, Carl Fr. Wisløff med mange flere av de gamle gode forkynnerne for gratis nedlasting. Også alle møtene på Skjæveland Misjonshus blir tatt opp og ligger der.

De ligger under "Nye taler" og "Talearkiv."

Sjelens fortrolighet med Gud

AV CHRISTIAN SCRIVER

Den kjente vismann Aristoteles har sagt at det aldri kan bli noe virkelig vennskap mellom Gud og mennesket, da Gud er så høyst forskjellig fra menneskene. Men han taler som den blinde om fargene. Guds Sønn er blitt menneske og er blitt oss lik. Som Jesu venner blir vi Guds venner.

Venner er fortrolige. Gud er fortrolig med sine barn, slik som han var med Abraham, som kaltes Guds venn. I bønner kan vi dristig og frimodig tale med Gud, vår Far. Vi kommer i ydmykhet, men også i hjertets fortrolighet til Herren. En av Martin Luthers venner fikk engang høre ham be. "O Gud, hvilken ånd og hvilken tro var det ikke i hans ord! Han bad så andektig som en som taler med sin Gud, og med et slikt håp og en sådan tro som en som taler med sin far." Han er fortrolig med Gud. Derfor setter han også slik pris på forbønn. "Hadde jeg en kristen som bad for meg, så ville jeg være ved godt mot og ikke frykte for noen", sier han. "Hadde jeg en som bad for meg, kunne jeg gjerne ha den tyrkiske keiser til fiende."

Når du går tyngt av bekymringer og livets møyne, skal du gå til Gud. I ham har du en fortrolig venn. Når stuen blir fylt med røk og damp, er det intet bedre enn å åpne dører og vinduer. Har du mange bekymringer, vil intet

hjelpe deg slik som å betro deg til en god venn. Du kan gå og bære en tung byrde på en vei. Du kan bli trett og utmattet. Men går du i følge med en venn, så blir tiden ikke lang. Du vet ikke ordet av det før du er fremme. Slik er det med bekymringenes byrde. Den blir for tung for ett hjerte. Men i Gud har du en fortrolig venn med et trofast og forbarmende hjerte, med en munn som kan trøste, men også tie stille, og med en sterk hånd. Han kan hjelpe, for han er allmektig. Han vil hjelpe, for han er barmhjertig og nådig. Han må hjelpe, for han er sannndru. Han har lovet at han ingenlunde vil slippe deg og ingenlunde forlate deg. Vær trøstet, du kristne sjel, og frykt ikke! Stol på Herren!

Blir du fortrolig med Gud, vil du også ha samfunn med hans venner på jorden. På den måte vil du få del i Herrens velsignelse som Herrens venner er blitt velsignet med. Skulle alle venner falle fra, så blir dog Herren fast og tro. Han forstår dine lønligste sukk og kjenner all din nød. Utøs du ditt hjerte for Herren! Ved hans nådes dør kan du klage og sukke, gråte og banke på. Det skal lukkes opp for deg.

(Fra "Sjeleskatt", Lunde forlag, 1988) □

Til fridom har Kristus frigjort oss

AV RAGNAR OPSTAD

"Til fridom har Kristus frigjort oss. Stå difor fast, og lat dykk ikkje på nytt leggja under trældoms åk" (Gal 5,1).

Syndefallet sine fylgjer

Bibelen fortel oss at vi er født som trælær under synda og er djevelen sine born. Vi må difor

synda og gjera det vonde. Slutten på dette livet endar i fortapinga.

"Og mellom dei ferdast vi alle før, etter lystene i vårt kjøt, og vi gjorde det kjøtet og tankane ville. Av naturen var vi vreidens born liksom dei andre" (Ef 2,3).

Men vi kan også vera trælær overfor Gud.

Vi kan tru så godt vi kan. Vi kan be og lesa i Bibelen, gjera gode gjerningar osv, og ved dette vilja gjera oss verdige til Guds nåde. Men det er eit trællev, og Guds ord seier oss at slike ikkje arvar Guds rike.

Syndefallet var så omfattande, så totalt, så djupt – at ein annan måtte ta seg av vår sak.

Jesus var åleine, som vår mellommann, til å ta seg av vår frelse. Han kunne ikkje utan vidare ta seg av vår sak og tilgjjeva oss. Han måtte bli født som eit lite barn og leva vårt liv og ta straffa som venta oss. Han vart for oss, det som betyr så mykje: vår “Stedfortreder.” Ein mann i staden for oss.

Sette på prøve

Vi fekk ein ny Adam, Jesus Kristus; og denne nye Adam måtte leva det fullkomne livet, oppfylla lova og ta vår straff. Kva står no att?

I Edens hage skulle Adam prøvast i sitt forhold til Guds ord, og han fall og drog heile slekta med seg i fallet.

Slekta er no sett på ei ny prøve. No gjeld det deg og meg. Vår prøve gjeld vårt forhold til Jesus og hans frelse. Det er i grunnen same prøva som for Adam. Jesus er eitt med sitt ord, så det er i grunnen også for oss, som for Adam, korleis vi stiller oss til Guds ord.

Om alle synda og fall i Adam, treng ikkje alle gå fortapt. Og om Jesus oppretta fallet for alle, så vert ikkje alle frelste. Som sagt vert vårt forhold til Ordet det avgjerande.

Løyst frå den fyrste Adam

Korleis kan vi bli frie frå Adam sitt fall – og få del i Jesu oppretting av fallet? Vi kan tenkja

på Nikodemus eller Paulus. Dei vart fråtekne all si trøyst til sin eigen kristendom. Det same gjeld for oss. Skal vi få alt av nåde, er vårt eige bidrag utelukka. Og godt er det!

Då får vi alt for inkje! Ein annan har kjempa vår kamp – og vunne.

Vi minnest Davids siger over Goliath som vart heile folket sin siger. “Jesus vant og jeg har vunnet.”

Ved det Jesus gjorde, kjøpte han oss frie frå trællevet. Den som trur på han, får leva sitt liv under nåden, der han får alt for ingenting; slik borna har det hos far og mor. Dei får dekkja alle sine behov – fordi dei er born, medan trælmar må kjøpa alt dette ved

eigen-innsats.

Borna er ved trua på Jesus rettferdige, heilage og ulastande for Gud. I staden for å tena synda og det vonde, kan og skal dei tena Gud av eit fritt og villig hjarta.

Fri frå trældoms åk

Judaistane, “*nokre frå Jakob*” (Gal 2:12), ville leggja dei truande i Galatia under trældom igjen. Dei måtte omskjærast og halda lova. Nei, seier Paulus. Kristus har ordna opp alt for oss ved at han oppfylte lova og sona synda vår. Den som trur denne bodskapen har fått del i frelsa, han slepp å kjøpa noko hos Gud. Han får alt av nåde så lenge han lever i trua på Jesus, for til fridom har Kristus frigjort oss. Vi skal sleppa å træla for å arva Guds rike og hans velsigning. Du som gjerne vil få det i orden med ditt gudsliv, du må ta di tilflukt til Jesus, og du får vera barn av bare nåde. □

Trengselen – velsignelsens kongevei

AV HANS ERIK NISSEN

Det er merkelig så forskjellig ting vurderes, alt etter hvem det er som bedømmer dem. Min tanke, følelse og vilje er noe helt annet enn

Gud. Herren og mitt gamle menneske kan ikke forenes. Derfor er jeg totalt avhengig av stadig å lytte til det Gud sier. Er jeg ikke det, glir

jeg langsomt og ubemerket tilbake til det som oppleves naturlig og fornuftig. Uten at jeg selv vet det, er jeg da i en alvorlig sjelefare. Ofte blir jeg først klar over hvor alvorlig det står til når jeg vekkes av Guds ord.

Nei til lidelse

Trengsel og motgang oppleves umiddelbart som noe negativt. Det stjeler glede og frimodighet. Optimisme og livssyn avløses av mørke og pessimisme. Dagene blir vanskelige å komme igjennom. Guds faderomsorg blir uforståelig. Spørsmålet lyder: Hvor lenge skal dette vare?

Vender vi oss mot Guds ord, finner vi en helt annen vurdering av det som gjør vondt.

En helstøpt kristen

Jak 1,2: *“Mine brødre, akt det for bare glede når dere kommer i mange slags prøvelser.”* Prøvelser er i virkeligheten en kilde til glede, Ja, det er kun en kilde til glede, sier Guds ord.

Det står ikke at vi skal føle det slik. Det vet Guds ord godt at vi ikke kan. Gleden er heller ikke knyttet til prøvelsene i seg selv, men til deres resultat. Prøvelsene gjør en kristen helstøpt. Der er ingen snarvei til å bli det. Vi må møte prøvelsene om det skal skje.

Et levende håp

Rom 5,3: *“Vi roser oss også av våre trengsler.”* Vår reaksjon vil umiddelbart være: Trengsler er da ikke noe vi skal være stolt av. Gjør du en ekstraordinær prestasjon, kan du ha grunn til stolthet, men hvordan kan motgang, vanskeligheter og hjelpeløshet være en kilde til stolthet? Igjen må det understrekes at det skal ses i sammenheng med det som skapes i et Guds barns liv gjennom trengsel. I den sammenheng nevner Guds ord: håpet.

Så lenge livet i det store og hele lykkes for en kristen, spiller som regel ikke håpet den store rolle for han. Han står i fare for at

håpet har sammenheng med noe rent jordisk: fremgang, velstand og jordisk trygghet. Det blir noe helt annet når de optimistiske forventninger til dette liv må korrigeres av livets barske virkelighet. Da opplever en kristen det som Jacob Paulli uttrykker med ordene: ”Og for hvert håp som dør her nede, får jeg et håp i himlen mer.” Brister håpet til det synlige, vendes hjertet mot det usynlige, Det har Paulus opplevd igjen og igjen. Tallrike har gjort samme erfaring.

De rette proporsjoner

2 Kor 4,17-18: *“For vår trengsel er kortvarig og lett, og virker for oss en evig fylde av herlighet i overmål på overmål. Vi har ikke det synlige for øye, men det usynlige. For det synlige varer en kort stund, men det usynlige er evig.”*

Sett med våre øyne er der ikke mange som har lidt mer enn Paulus. Hva måtte ikke han igjennom! Likevel så han sine trengsler som lette. Det henger sammen med det som trengslene førte til. De førte en evig vekt av herlighet med seg. Trengslene hjalp Paulus til ikke å se på det synlige, men på det usynlige. Kanskje vil du innvende: En kan da ikke se det usynlige. Og det er sant. Men det er hjertets øye Paulus tenker på. Han vender seg bort fra alt det som bare varer en tid, imot det som varer evig.

Når et Guds barn gjør det, får tingene de rette proporsjoner. I nød og trengsel er vi tilbøyelige til å tro at de kamper vi befinner oss i vil fortsette. Men det er ikke tilfelle. De varer kun en liten tid. Det er alene Guds rike som varer evig for et Guds barn.

En dypere erkjennelse av Gud

2 Kor 1,3: *“Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, barmhjertighetens Far og all trøsts Gud.”*

Er noe viktigere enn å erkjenne Gud i hans fylde? Det kan ingen av oss. Vi erkjenner

NB! Husk å melde adresseforandring når du flytter!

stykkevis. Når hardtprøvde kristne både under og etter en svær tid ikke har ønsket seg fri for den, henger det sammen med at i slike tider lærer vi Gud å kjenne mye dypere enn tidligere. Vanskeligheter og nød av forskjellig slag skaper behov for trøst. Paulus hadde erfart det på sin egen kropp. Trøsten ble uendelig dyrebare, fordi den knyttet han enda sterkere til ham som er all trøsts Gud.

Alt i ditt liv som binder deg sterkere til Jesus, er medgang, selv om det umiddelbart kan oppleves som motgang. Når Herren får lære oss det gjennom sitt ord og ved den måte han fører oss på, lærer vi å takke for alle ting. Må Herren føre oss alle på den vei!

(Fra Mellem liv & død, Dansk Luthersk Forlag 1998. Oversatt til norsk) □

Det allmenne prestedømmet er ikkje demokratisk

AV JOHANNES KLEPPA

Det vert nokre gonger snakka som om det allmenne prestedømmet er ei demokratisk ordning, men det er misvisande. Demokratiet er ei samfunnsordning, medan det allmenne prestedømmet er ei ordning for den kristne forsamlinga. Omgrepet “det allmenne prestedømmet” er eit teologisk eller åndeleg uttrykk, ikkje eit demokratisk eller politisk omgrep.

Rett nok er det slik at alle Kristus-truande høyrer til det allmenne prestedømmet, i det ein tilhøyrer den kristne forsamlinga, og alle har med det ei åndeleg teneste i kraft av det. I det politiske og demokratiske arbeider ein med makt, avstemming og fleirtal, men i det allmenne prestedømmet arbeider ein ut frå syndstilgjeving, åndsutrusting, nådegåver og ved Ordets forkyning.

Det å vektleggja demokratiske avstemmingar i det allmenne prestedømmet, er ei avsporing med

tanke på kva dette prestedømmet er. Dette gjeld særleg i åndelege, teologiske og læremessige spørsmål, noko anna er det i praktiske, administrative og organisatorisk spørsmål – sjølv om dette ofte glid over i kvarandre.

Det allmenne prestedømmet må ikkje stå åleine eller reindyrkast med tanke på at alle der står likt. Det må haldast saman med nådegåveprinsippet, det åndelege leiarskapet og Ordets forkyning. Gud har ved tru og dåp sett alle inn i det allmenne prestedømmet, men han har samstundes kalla og utrusta folk med ulike nådegåver. Desse skal lyttast til.

Alle står ikkje likt med tanke på åndsutrusting, kall og nådegåver. Det må respekterast av alle i det allmenne prestedømmet. Gud styrer primært ved Ordets forkyning.

Eg har registrert at det ved avstemmingar om

INDIA-HJELP TIL BETELFORSAMLINGENE

Kan noen hjelpe oss med en skole og et hospital i Anantagiri-jungelen? 1200 analfabete barn, 40 stammer.

Takk for gave på vipps 712003, bank 3030.38.96194, send til: Jungel Aid BA India.

Ingrid/Steinar Handeland, Heradvn. 484, 4462 Hovsherad.

kvinner kan sitja i lære- og hyrderåd eller ikkje, har det vorte argumentert med at det har vore ein ryddig og god prosess, slik at alle kan leva med resultatet. Det er ein politisk og allmenn argumentasjon, ikkje ein åndeleg eller teologisk. Kva som er rett i åndelege spørsmål, vert ikkje avgjort ut frå prosessen, men ut frå Guds ord.

Det allmenne prestedømet er bunde av Skrifta, og konfesjonelt er det bunde av vedkjenningsskriftene. Det er heller ikkje snakk om ein kan “leva godt” med eit vedtak, men om vedtaket er rett etter Skrifta.

Det allmenne prestedømet er altså styrt og bunde av Skrifta, og ikkje av fleirtal. Då må ein nedtona det demokratiske, og løfta fram det bibelforplikta og bibelbundne. Dette kjem til uttrykk ved at Herrens kall og Andens gåver vert brukte og respekterte, særleg forkynning.

Då eg byrja i Indremisjonsforbundet på slutten av 1970-talet, var Rolf Onarheim generalsekretær. Han brukte å avgrensa det allmenne prestedømet frå det allmenne demokratiet ved å snakka om eit “åndeleg demokrati.” Med det ville han ha fram

at ein ikkje stod fritt til å velja, men at det måtte skje på basis av Guds ord og i respekt for den åndsutrustinga Herren gav. Det var også berre då ein kunne snakka om “det myndige lekfolket.”

Våre kristne organisasjonar er bygde opp som demokratiske organisasjonar med foreininga som grunncelle, og med det ei form for representativt demokrati. Det fungerer godt om ein tek det allmenne prestedømet på alvor i lys av Guds ord og Herrens gåver og utrusting.

Dersom ein i åndelege spørsmål, derimot, køyrer på det demokratiske og brukar den makta som ligg i avstemmingar og fleirtal, vil ein undergrava åndskvaliteten og åndsmakta i organisasjonen, til skade for forkynninga og frelses spørsmålet.

Demokratiet kan i kristen samanheng lett verta ei åndeleg svøpe, medan det allmenne prestedømet bibelsk sett er Gud reiskap til å nå folk med Ordet og Anden til frelse.

(Artikkelen er tidlegare publisert på Misjon Sarepta si heimeside) □

Åndens pant

AV CARL OLOF ROSENIUS

“*Gi ham ring på fingeren*” (Luk 15,22).

Den bortkomne sønns historie kan også lære oss når det salige øyeblikk kommer, da en synder virkelig får ta imot nåde, forlatelse og barnerett hos Gud.

Det skjer først når han har gått falitt på alt sitt eget: sin anger, bønn og forbedring, og for første gang vender sin sjels hjelpeløse og hungrende og tørstende øye mot den korsfestede. Og når han i evangeliet får se hva han aldri før har sett: at alt er ferdig, og han har nok, ja, mer enn nok i Kristus Jesus, da har han ikke bare fått kledningen på, men også ringen. Og ringen er Hellig-Åndens pant på at han nå er sønn i huset, og ikke daglønnet tjener. Ved synderens første troes-blikk på Jesus, kommer nåden i funksjon.

Om ikke dette er klart, havner en i en ulykkelig venting på gode følelser og på særskilte tegn, og glemmer og forakter ordet.

Legg merke til hva Jesus sier om denne bortkomne sønnen. Han var ennå ikke kommet fram til huset, hadde ennå ikke bedt en eneste bønn, felt en eneste tåre, eller gjort seg fortjent til noen ting.

Nei han var enda langt borte da faren ynkedes over ham, sprang ham i møte, falt om halsen på ham og kysset ham. Og om seg selv sier Jesus: “*Den som kommer til meg, vil jeg aldri vise bort.*”

(Fra Kristus – vår rettferdighet.20.dag). □

Ellen Hovda til minne

Misjonær Ellen Hovda er forfremmet til herligheten. Hun døde 27. mars 2023 og ble gravlagt fra Hinna kirke den 11. april med stor deltagelse.

Med Ellen Hovda er en av de mest kjente og særmerkete Taiwan-misjonærene gått bort til den evige salighet hos Jesus Kristus. Ellen Hovda ble født den 27.12.1927 i Shanghai i Kina. Foreldrene var Inga og Kristoffer Hovda fra Ryfylke. De var da misjonærer i Kina utsendt av Det norske Kinamisjonsforbund.

Ellen gikk på barneskolen i Laohokow og tok deretter realskole. Da hun kom hjem til Norge, tok hun først ett-årig handelsskole på Drotningborg og deretter lærerskolen. Ellen fikk også med seg ca. tre måneder på misjonsskolen. Senere tok hun ett år på Norsk Lærerakademi.

Ellen kom til bevisst liv i Gud i ungdomsalderen og fikk kall til å bli misjonær. Ellen og hennes søster, Margreta, ble innviet til misjonærer i 1957 og utsendt samme år. Margreta dro til Tanzania, mens Ellen reiste til Taiwan.

På Taiwan drev NLM med menighetsbyggende arbeid. Faste møter, søndagsskoler, ungdomsforeninger, kvinnearbeid, dåpsklasser og bibeltimer. Ellen som var opvokst i Kina, hadde kinesisk nærmest som sitt morsmål og kjente godt til den kinesiske kulturen. Hun

ble også til stor hjelp for den enkelte kineser, både som kristen og som sjelesørger. Ellen fikk 5 perioder på Taiwan: 1957-62, 1964-69, 1971-75, 1977-80 og 1981-84.

Ellen var et fint menneske og en levende kristen. Evangeliet var det viktigste for henne. Derfor måtte evangeliet forkynnes for alle mennesker til frelse, oppbyggelse, tukt og trøst. Hun hadde et godt Kristusvitnesbyrd og var særlig glad i Joh 1,29: "Se der Guds lam som bærer verdens synd!"

Ellen var glad i Stiftelsen På Bibelens Grunn. Hun og søsteren, Margreta, var med på møter og på bibelsamlinger på Audnastrand leirsted og stilte alltid opp for å hjelpe med praktisk arbeid. De leste korrektur på Bibelsk Tro i noen år og var også med å pakke bladet.

Det karakteristiske med Ellen var hennes inderlige troskap mot Guds ord, hennes tjener- og misjonssinn. Hun oppmuntret oss andre mange ganger i arbeidet og sa ofte at vi er så glad for å få være med å hjelpe til. Ellen har nå stridd den gode strid, fullendt løpet bevart troen. Rettferdighetens krans ligger rede for henne. Ikke bare for henne, men for alle Guds barn. Takker Herren for alt Han ga oss ved Ellen Hovda. Lyser fred over hennes gode minne!

Olav Hermod Kydland

Bønnens Ånd

AV ASBJØRN AAVIK

“Men i like måte kommer også Ånden vår skrøpelig til hjelp, for vi vet ikke hva vi skal be om, slik som vi trenger det. Men Ånden selv går i forbønn for oss med usigelige sukk. Og han som ransaker hjertene, vet hva Åndens attrå er, for etter Guds vilje går han i forbønn for de hellige.” (Rom 8,26-27).

“I fikk jo ikke trelldommens ånd, så I atter skulle frykte, men I fikk barnekårets Ånd, ved hvilken vi roper: Abba, Fader!” (Rom 8,15).

Ofte hører vi det blir bedt omtrent som slik i et møte:

– Herre, send oss bønnens Ånd over dette samvær. Eller:

– Herre, utgyt bønnens Ånd over oss som vi nå er samlet her til møte.

Er det riktig å be slik? Er ikke bønnens Ånd allerede sendt – allerede utgytt over oss – over Herrens menighet på jord? Lovet ikke Herren allerede ved profeten Joel å gjøre dette? Eller er det noe som slik helt plutselig kommer over oss eller til oss i et møte?

Hør hans ord ved Joel:

“Og deretter skal det skje at jeg vil utgyde min Ånd over alt kjød, og eders sønner og eders døtre skal tale profetiske ord, eders oldinger skal ha drømmer, eders unge menn skal se syner.” (Joel 3,1)

MIKKEL VIGILIUS

“Til mann og kvinne skapte ham dem.”

(1 Mos 1,27)

I vår tid blir særlig den bibelske lære om de to kjønn angrepet.

Der er ikke bare to kjønn sies det, men mange, og vi kan fritt velge å veksle mellom de mange muligheter.

Våre barn skal ikke lære at de har et bestemt kjønn. De skal lære at de fritt kan velge kjønn. Transkjønnede skal støttes når de velger at annet kjønn enn det kroppen tilsier.

Hvordan skal vi som kristne forholde oss til disse tanker?

Boka “Kampen om kjønn” belyser denne nye kjønnsideologien fra et bibelsk, biologisk og sjelesørgerisk perspektiv.

Målet er å gi hjelp til å glede seg over Bibelens lære om de to kjønn.

Cand. theol. Mikkel Vigilius, som er lærer ved LMs Høyskole, er forfatter av heftet.

Boka koster kr 130 + porto.

Se bestillingsinfo nederst på s. 31.

Opfylgte ikke Herren dette pinsedag?

“Og jeg vil be Faderen, og han skal gi eder en annen talsmann, for at han kan være hos eder evinnelig.” (Joh 14,16).

For at han skal være hos eder evindelig. – Like etter sier Herren: For han blir hos eder og skal være i eder (v. 17).

Denne Ånd som pinsedag kom til jord for å bli, som tok bolig i de første kristne og den første menighet, er også “bønnens Ånd.” Denne Ånd er i menigheten i dag – er i ditt og mitt hjerte som tror på Jesus Kristus. –

Er det da rett å be slik som vi har sagt det ovenfor? Behøver vi å be en slik bønn? Eller burde den ikke i mitt liv og i møtene bedes på en helt annen måte?

Hva vil så det si å eie bønnens Ånd – få denne Ånd?

Eller: Når har jeg denne Ånd?

Jo, når han ikke er bedrøvet i ditt liv, ikke utslukket, ikke fortrent, men får lov å fylle hele hjertets tempel. –

Bønnens Ånd har jeg i samme grad som jeg blir fylt av Ånden. Og da behøver jeg ikke be denne bønn: Herre, gi meg bønnens Ånd. I stedet må jeg be: Hjelp meg, Gud, til å være ærlig og sann for ditt åsyn, slik at den Hellige Ånd kan fylle mitt hjerte. Hjelp meg å få vekk alt det som hindrer ham, som stenger for hans utfoldelse i mitt liv. – I slik en bønn, i dette hjertets oppgjør med Gud, finner bønnens Ånd vei i ditt liv og inn i menigheten, i forsamlingen. Etter denne vei kommer denne Ånd uten at jeg behøver å be ham om det.

Nå er det jo mye lettere å sende opp en slik bønn i forsamlingen enn å gå denne sønderknuselsens vei. Men Herren kommer alltid, – hans vei går bare over det sønderslåtte, det knuste i mitt liv – for at æren og prisen skal bli hans alene.

*

Om og om igjen opp gjennom årene som kristen er jeg blitt dømt og sønderknust når jeg har fått be sammen med andre. Jeg merket og kjente at de eide noe som jeg manglet. Der

var noe vedvarende i deres bønn, abbaropet, en nød, en angst, en uro og noe påtrengende der i Herrens nærhet. De hadde et bønnens grep om alterets horn – om vi får si det på den måten.

Og hvem av oss har ikke opplevd hvordan ett menneske plutselig tente ilden i et bønnemøte som kan hende gikk nokså tregt sin gang? Fødte abbaropet blant oss – og nøden. Bønnen var ikke store ord, fraser eller slitte vendinger, men det var smerte og veer i den, en selverkjennelse som tok grunnbrott i ens eget kalde hjerte: Min Gud, hvorfor kunne ikke dette være meg? Hva er vel galt her inne i mitt tempel? – Og tårene fant fri vei.

Så er altså Åndens fylde også bønnens fylde.

“Bønnens Ånd” er ikke noe vi slik helt tilfeldig kan bede nedover oss i et møte. Han er kommet – er sendt. Ubedt kommer han derfor til oss etter de guddommelige lover vi foran har talt med hverandre om.

Eller slik: Han er i møtet vårt fra første stund i forhold til den plass, det rom han har i ditt og mitt liv – har i menigheten, i forsamlingen.

Men Herren har intet imot at jeg ber om bønnens Ånd i møtet, bare jeg er klar over hva jeg ber om. For det kan nemlig bety at Ånden begynner forfra i mitt liv – for etter sine lover og veier til slutt å nå fram til det jeg ber om: bønnens Ånd, som springer fram i Åndens fylde.

Oppfyllelsen av denne bønn kan derfor bli en lang, og stor smerte. – –

Når Ånden ber

Men i like måte kommer også Ånden vår skrøpelig til hjelp. – –

– Vår skrøpelig.

Er det ikke nettopp den vi går og kjenner på i vårt bønneliv? Og dette kommer vi aldri fra. Den vil Herren at vi skal beholde. For han sier ikke videre i Ordet at han tar den fra oss, men at Ånden kommer oss til hjelp i vår skrøpelig. Så her støter vi atter på den guddommelige vei i vårt liv.

Ånden kommer til hjelp.

Kjenner du det ikke nå, eller kunne ikke dette nå skape noe av jubel i ditt liv med Herren? Den

iboende Hellige Ånd kommer oss til hjelp også i bønnelivet. Så er vi ikke ene der i vår famlen og usikkerhet. Herren har gitt oss en "bønnens los" i vårt indre, som leder gjennom vårt eget bønnevirvar og bønnens tåke. –

Hvordan?

Vi vet ikke hva vi skal be om slik som vi trenger det. – Det er den guddommelige attest om min bønn. Men det slutter heldigvis ikke der. Det slutter med dette:

– Men Ånden selv går i forbønn for oss med usigelige sukk.

Denne bønnetjeneste utfører Ånden fra hjertetemplets bolig. Det er ikke bare strømninger, – ikke noe upersonlig. Det er en guddommelig person som ber. Helst i din ensomhets bønnestund, når du må ta tid, når du ikke kan haste for å bli ferdig, når du synes det er salig å være alene, er selve himmelen i ditt kristenliv. –

– I fikk – barnekårets Ånd, ved hvilken vi roper: Abba, Fader!

Merk to ting her:

a) Noe vi har fått er bønnens store drivkraft. Denne gave er Den Hellige Ånd.

b) Nåden i dette – I fikk – ved hvilken.

Så er det altså ikke mitt eget. Og her er det uforskyldte, forløsningen, frelsen, nåden også i mitt bønneliv.

Mitt eget – er det Bibelen kaller vår skrøpeligheit.

Hvor må vel dette føre meg inn i selvransakelse! Eier Den Hellige Ånd alt rom hos meg – hele templet? For da er han også i din bønn. Selv er du kan hende ikke klar over det. Men de andre vil merke det.

"Idet I til enhver tid beder i Ånden med all bønn og påkallelse, og er årvåkne deri med all vedholdenhet og bønn for alle de hellige" (Ef 6,18).

– til enhver tid beder i Ånden.

I dette ordet har jeg funnet løsningen på et annet ord i Bibelen som var så vanskelig å fatte: Be uavlatelig! Herren kunne jo umulig mene at jeg hele dagen skulle ligge på mine kne og be. Hva ble det da av min jordiske kallsgjerning?

Dette om Den bedende Hellige Ånd i mitt hjertes tempel løste noe for meg her:

Han er nemlig uavlatelig i bønn sammen med min ånd, – like visst som han vitner med min ånd at jeg er et Guds barn.

– Beder i Ånden. Da kan jeg plutselig midt under mitt arbeid på åkeren eller i huset, i bussen eller på båten, gli inn i Åndens bønneforbindelse med Faderen – gli inn i hans rop for meg og for min gjerning. For en vidunderlig guddommelig verden vi lever i som hører Jesus til!

Dag etter dag pløyer vi nå Det indiske hav. Fra gry til kveld ser vi bare hav hvor vi enn vender blikket. – Så vidt og så veldig er det Guds rike vi er kommet inn i. –

Å, om vi under den korte vandring her nede virkelig fikk oppleve – Riket!

Og jeg må si det omigjen: kristenlivet er guddommelig interessant. –

For etter Guds vilje går han i forbønn for de hellige.

Etter Guds vilje.

Å tro dette gir den guddommelige hvile i dette Åndens bønnesamfunn. Og da hender det nok at han ber annerledes enn jeg ber. For jeg ber nok etter min vilje. Ånden ber etter Guds vilje. Og her er vel løsningen på alle de bønner jeg har bedt, og som til denne dag er ubesvart. Den Hellige Ånd fra sin bolig hos meg ba om noe annet samtidig – det som var Guds vilje nettopp her. –

"Normløst"

"Hvordan radikal kjønnteori erobret Norge"

En bok av Kjell Skartveit

Boka koster kr 350 + porto.

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s 31).

Nettopp her er det vel han kommer vår skrøpeligheit til hjelp. –

Vi er mennesker og bærer med oss jordlivets begrensning også i vårt bønneliv.

Han er Gud.

Forsto vi dette, ville vi ikke bli bitre når vår bønn ikke ble besvart. Da er det Gud som svarer, besvarer Åndens bønn og ikke min. –

Usigelige sukk

Sukker er alltid uttrykk for smerte – for noe tungt, noe som trykker en.

Så sukker altså Ånden i mitt hjertes tempel. Sukker over min ulydighet i sin bønn om at jeg må bli lydige – et villig barn. Sukker over min uvillighet til å tjene – til å løpe Kongens ærend. Sukker og ber om et villig sinn hos meg. Sukker over min synd, min verdslighet, min sløvheter og kulde – sukker og ber fra et tempel han ikke får lov å rydde. –

– Usigelige – sukk.

Ingen kan fortolke det eller forklare hva det

egentlig betyr. Ingen aner hva det rommer. Det hører til den guddommelige terminologi. Men det tar oss så underlig dypt i vårt vesen. Det er som Åndens sukk får tak i vår egen Ånd, og skaper kristenlivets livslange sukk – sukket over en selv. –

Åndens attrå

Attrå er et av de sterkeste ord Skriften har for lengsel, trang og higen.

Den Hellige Ånd i vårt hjerte er der med en evig attrå. Ikke for seg selv, men for meg. Det var så uendelig mye han ville utrette i mitt liv, om han bare slapp til. – .

Denne attrå bærer han fram for Guds trone fra mitt hjertes tempel – ofte på tverke av mine ønsker.

For min attrå er jordisk.

Åndens attrå er guddommelig.

(Fra “Åndens tempel”, Gry Forlag 1969) □

Flymisjonen – Stiftelsen “Evangeliet til muslimene”

AV STIFTELSESSTYRET

Stiftelsen “Evangeliet til muslimene” blei registrert første gong 1992. Det var Tollak Jakobsen sammen med Otto Jakobsen og Karsten Ueland som startet Flymisjonen. Dei var godt kjende med islendingen og Etiopiamisjonæren Helgi Hrobjartsson, og han blei knytta til Stiftelsen som aktiv feltarbeidar og styremedlem. Det var to område i det sørlige Etiopia, Wadera og Harekello, som arbeidet blei konsentrert i. Og det var evangelistarbeidet, forkynning av Ordet, som blei arbeidsgreina. Og det er det framleis.

I dagligtale blei navnet på stiftelsen fort “Flymisjonen”, sjølv om det ikkje er ein misjonsorganisasjon, og ikkje disponerer noko fly. Det har heller ingen ting med MAF

(Mission Aviation Fellowship) å gjere. Men både i Noreg og i Etiopia blei Stiftelsen kjent og omtalt som “Flymisjonen.” Dette namnet kjem nok av at i starten vart det brukt mykje fly for å komme rundt i eit område med lite utbygd vegnett, og dei få som var der var dårleg framkommelege, særleg i regntida. Helgi var også sjølv utdanna flygar. Han reiste første gong ut til Etiopia i 1968. Og namnet “Flymisjonen” er det som blir oftast nytta også i dag, både her i landet og i Etiopia. Om enn misvisande og lite sjølvforklarande ser det ut til å vere det som blir brukt, snarare enn stiftelsesnamnet. Og det er ingen grunn til å skjemmaast over historia som ligg bak, så det får berre “henge med.”

Tollak, Otto og Karsten styrte med arbeidet i Noreg, medan det var Helgi som stod

for praktisk organisering av arbeidet i felten. Han fann folk han kalla til evangelistar, og sende dei inn i område der han såg det var opning for forkyning.

Stiftelsen hadde ingen tilsette i Noreg og defor ingen lønnsutgifter her. Alle innsamla midler blei kanaliserte til misjonsarbeidet ute. Det er framleis slik.

Stiftelsen knytte også til seg folk i Guinea Bisau, og det vart sendt folk derifrå til teologiutdanning ved Mekane Yesus seminaret i Addis Abeba, med full dekning frå Stiftelsen.

Etter at Helgi Hrobjartsson døde på reise i Etiopia i 2018, blei det vanskelegare med organiseringa ute. Stiftelsen hadde folk dei støtta i to ulike land i Afrika. Etiopia i Aust-Afrika, og Guinea Bissau i Vest-Afrika, der Helgi før hadde reist jamnleg og hatt kontaktar og oversikt, der vart det brått eit tomrom. Når det ikkje var bygt opp noko organisasjonsapparat er det klart dette blei vanskeleg. Styrken med å vere utan lønna personell og la alle innsamla midlar flyte uavkorta inn i arbeidet på lokalplanet vart nå ein hemsko det skulle vise seg vanskeleg å komme rundt.

Når vi i tillegg fekk pandemien som sette stoppar for all reiseaktivitet, blei det heile så vanskeleg at styret for Stiftelsen gjorde vedtak om å avslutte støtta til arbeidet i Guinea Bissau frå januar 2022. Det blei umogeleg å halde oversikt og stå ansvarleg for at pengane som vart sende blei brukte slik det var tenkt. Styret hadde ikkje prov for at pengane vart misbrukte, dei kunne berre ikkje garantere overfor givarane for at dei vart brukte etter hensikten som var lova ved innsamling.

I Etiopia var det heller ikkje enkelt å halde oversikt. Kontakten pr. mail var betre enn det hadde vore til Guinea Bissau, men styret var ikkje heilt nøgde med situasjonen der heller. Derfor så snart det let seg gjere å reise, sende styret ut ein til Etiopia for å sjå nærare på tilhøva. Han kom ikkje heilt til Wadera grunna uro og lokale geriljarørsler, men kom til

Adola og fekk der møte nokre av dei sentrale leiarane frå distrikta Wadera og Harekello. I tillegg til å få kontakt med synodeleiinga for Mekane Yesus-kyrkja.

Det var slik at alle evangelistane som fekk støtte frå Stiftelsen er tilsette i ulike Mekane Yesus-menigheter. Bibelskulen i Wadera, som også fekk alle sine midler til lærarlønner frå Noreg, er også ein Mekane Yesus-institusjon.

Det vart derfor veldig naturleg at styret for Stiftelsen tok kontakt med synodeleiinga for å drøfte nærare om ein kunne formalisere eit samarbeid. I videreføringa av denne kontakten reiste to frå styret til Addis Abeba i januar 2023, for å ha møte med synodepresidenten og sentrale leiarar i Wadera/Harekello. Dette møtet resulterte i underskriving av ein samarbeidsavtale mellom stiftelsen og Adola-Genale Synoden i Mekane Yesus-kyrkja. Så nå er det slik at pengar frå Noreg vert sende til ein eigen konto synoden har oppretta for dette føremålet. Og synoden fordelar så pengane til Harekello og Wadera, der dei blir utbetalt til evangelistane i dei ulike menighetene. Det formelle og korrekte er nå at det er kyrkja som er arbeidsgjevar, og som har oppfølgingsansvar overfor den einskilde evangelisten og bibelskulelæraren.

Synoden har og forplikta seg på å sende kvartalsrapportar til styret i Noreg, både om den økonomiske sida og om arbeidet generelt.

I siste rapporten me fekk (april -23), blir det fortalt om at Guds Ord har framgang. Dei 58 evangelistane som får si støtte frå Stiftelsen fortel at folk vender om og tar mot Jesus, både for første gong, og at frafalne vender tilbake og ber om forbønn. Sjølv om ingen av oss kjenner hjertene, fortel rapporten om mange hundre enkeltpersonar som kjem til evangelistane og vil vende seg frå denne verdens fyrste og til Kristus.

Det er 5 tilsette ved bibelskulen i Wadera, men ikkje alle er i full stilling. Det er nå 8 elevar der. Dei var 12 i fjor, så det er ikkje dei store klassane, men viktig å halde oppe.

I tillegg til den månadlege pengestøtta

til evangelistane og lærarane blir det og gitt midlar til eit sommarbibelkurs for desse evangelistane på bibelskuletomta i Wadera. Grunna pandemi og lokale krigshandlingar har det vore nokre vanskelege år. Men til sommaren er det planlagt nytt bibelkurs i slutten av juli. Om Gud gir dagar, helse og fred, er det då planen at fleire frå styret vil reise ned for å møte evangelistane og vere med på nokre møte.

Styret får og spørsmål om midlar til både bilar og motorsyklar, slik at evangelistane kan bli meir mobile og dermed nå lenger ut. Førebels har ikkje styret sagt ja til det. Ein må sjå situasjonen an, og i samarbeid med synodeleiinga nøye vurdere kva som er mest tenleg for arbeidet som heilskap. Og sjølv sagt sjå dette i samanheng med den økonomiske situasjonen her i Noreg. Etiopia har stor inflasjon for tida, så det blir også spørsmål om å heve beløpet til den einskilde arbeidar.

Det er stor nåde å få vere med på dette arbeidet.

1. Pet. 4,10: *“Ten kvarandre, kvar med den nådegåve han har fått, og ver gode hushaldarar over Guds mangfaldige nåde.”*

Vil du lese meir om stiftelsen, kan du gå inn på heimesida:

<https://www.flymisjonen.no/>

Skulle du få ro for å støtte arbeidet som blir drive, kan det gjerast på :

Vipps 126814, eller til
kontonr.: 3325.25.04120.

100-årsmarkering for kampen mot kristen tro

AV KJELL J. TVETER

Det har pågått en åndskamp så lenge kristendommen har eksistert. Paulus bruker et sterkt uttrykk i Efeserbrevet, kapittel 6: *“...en kamp mot ondskapens åndehær i himmelrommet.”*

Det er viktig å forstå at som kristne har man en mektig fiende. Denne fiende tar ingen hvilepauser, og har til hensikt å fjerne all form for kristen tro fra samfunnet. Ser vi oss omkring i samfunnet i dag, er det lett å se at denne fiende har innkassert mange seire.

Denne kampen mot kristen tro tok et stort skritt framover i 1923 da Edvard Bull, sjefideologen i Arbeiderpartiet, skrev:

“Vi skal gjøre skolen verdslig, likesom sykepleien og begravelser, ekteskapet og fødselsregistreringen. Vi skal slåss uforsonlig med den bestående offisielle lutherdom, som med andre

fordummende sekter. Vi skal ha en pågående og hensynsløs kirkepolitikk, fordi vi mener at religion i og for seg er en privatsak.

Barna skal gjøres til sosialister, og det er lærerne som skal gjøre dem til det. Skal vi skape den sosialistiske skole, må vi ha makten i skolestyrene og kommunestyrene, og bruke vår makt hensynsløst. Vi vil bort fra det barbariske og fra den usunne lære og moral, som barna lærer gjennom religionsundervisningen. Skolepolitikk er klassepolitikk.”

Dette er ideer som vi finner igjen i Frankfurterskolen, som ble formet på Institutt for sosialforskning ved Frankfurt universitet. Miljøet her var marxistisk, men i motsetning til bolsjevikene som hadde en voldelig politikk, forsto Frankfurterskolens ideologer at for å

vinne makten i samfunnet, måtte folks tenkesett endres.

Hegemoniet skulle vinnes ved “en lang marsj gjennom korridorene”, hvilket betyr at alle institusjoner med makt skulle vinnes for sosialismens sak. Det gjaldt spesielt regjering, undervisnings-system, det politiske system med lovgivning, politivesen og kirke.

Etter at Hitler kom til makten, måtte tilhengerne flykte fra Tyskland. Flere kom til USA, hvor de meget raskt fikk lærerstilling ved universiteter. Frankfurterskolens ideologi het Kritisk teori, og var en kritisk analyse av alle sider ved den vestlige sivilisasjon. Denne sivilisasjon måtte brytes ned for å oppnå det kommunistiske paradiset.

Kritisk teori ble fort et fag ved de fleste universiteter i USA. Akademia ble sosialistisk og ateistisk, og har nå hatt 80 år til å endre USA radikalt. Det viktigste var å erobre makten. Resultatet ser vi i dag.

Den vestlige sivilisasjon bygde på kjernefamilien med mor-far-barn, og en judeokristen forståelse av livet og måtte bekjempes. Det ble viktig å fjerne kjernefamilien som var et sted der kvinnen og barna ble undertrykket. Far var undertrykkeren, og derfor måtte fars betydning og rolle reduseres. Morsrollen fikk stor betydning, og la grunnlaget for enslige mødre.

Når Bibelen mister sin autoritet, er det ingen

normer for livet. 70 prosent av alle mørke babyer i USA flytter i dag til et hjem uten en far. Denne farløshet er en viktig årsak til sosiale problemer, men er altså ønsket av den rådende elite.

Siden vi alle består av kvinnelige og mannlige trekk, ble kjønn definert som flytende – hvilket resulterte i den kjønnsforvirring som preger vår tid. Alle disse nye tanker har nå blitt adoptert i hele den vestlige verden.

Hva preger vår tid? Vi kan nevne noen viktige forhold. Vår sivilisasjon er ateistisk. Marxismen er revitalisert. Marxismen ser kristendommen som sin største fiende. Gud er borte – fra samfunnet, og fra undervisningen i skole og på universiteter. Gud er ikke universets og livets skaper. Da blir moral subjektiv, sannheten også. Følelser erstatter sannhet.

Dostojevskij sa at når Gud er borte, blir alt mulig. Da er det ingen grenser for menneskelig ondskap. Når Bibelen mister sin autoritet, er det ingen normer for livet. Hver enkelt kan bestemme selv. Det kan føre til uttalt egoisme, også hos psykopaten. Det er samfunnet som det er noe galt med, ikke mennesket.

Den seksuelle revolusjon førte til seksuell frihet. Sex er ikke begrenset til ekteskapet. Vi har en alvorlig identitetskrise når det gjelder kjønn. Vår kultur gir selv småbarn frihet til å velge sitt eget kjønn. Dette er et særdeles alvorlig feilgrep.

Media er blitt venstresidens viktigste

”DA GUD GREP INN”

”18 personer forteller sine vitnesbyrd”

En bok av Ove Eikje

Boka koster kr 100 + porto.

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s 31).

våpen. Et konservativt syn er eliminert, det er venstresidens meninger som er dominerende. Ytringsfrihet er et fint ord uten betydning. I stedet er det kontroll og sensur av meninger.

Gro Harlem Brundtland ga nylig uttrykk for at man måtte ha kontroll av informasjonen folk fikk. Det betyr at media er konform med venstresidig ideologi. Vi må faktisk være kritiske til hva NTB, NRK og de ledende aviser forteller, siden de har en agenda. Under pandemien ble det meget tydelig at media utelukkende publiserte myndighetenes budskap, som ettertiden har vist ikke var feilfri.

Ytringsfrihet er et fint ord uten betydning. I stedet er det kontroll og sensur av meninger.

Venstresiden har også overtatt underholdningsbransjen. I årtier har de dominert filmindustrien i Hollywood. Hollywood har bedratt vesentlig ved å gjøre det unormale normalt, og har eksportert dette budskapet til alle verdens hjørner. NRK følger oftest det samme sporet i sine programmer.

Vår kultur kalles med rette “The culture of confusion”, og har ført til en alarmerende økning av suicid, spesielt blant unge. I dag er legeassistert suicid en vanlig dødsårsak i Canada.

Vi legger merke til at Edvard Bull presiserte å ha makt, som skulle utøves uforsonlig, hensynsløs og pågående mot de troende. Makt er det aller viktigste for sosialister. Men makt er ute av stand til å skape gode samfunn for alminnelige mennesker. Det blir trange kår for

medmenneskelighet og vanlig sed og skikk. Enkeltindividet betyr ingenting når makt blir det dominerende og viktigste.

Mens skillet tidligere var politisk, man var enten borgerlig eller sosialistisk, er det noen som mener at i dag er det viktigste skillet er mellom “crazy” og normal. Folk har mistet jobben sin fordi de har hevdet at menn ikke kan menstruere. Det er ikke vanskelig å finne flere eksempler på slik galskap.

Jeg avslutter med å omtale kristendommens rolle i dagens samfunn. Jeg makter ikke å se tegn til at storting eller regjering har en klar forståelse for viktigheten av en transcendent dimensjon i livet. Det fører lett til at mennesket settes høyest, over Skaperen selv.

Det alvorlige med å leve i en sekulær kultur, er at vi alle blir smittet av den. Det gjelder alle, fra biskop til legmann. Bibelen forutser en tid hvor det vil komme et betydelig frafall fra kristen tro. Det kan se ut som vi lever i denne tid nå. Men det er fortsatt håp.

Mens jeg skriver disse linjer er det vekkelse i Asbury University i USA, og den har i løpet av få dager spredd seg til andre universiteter. Denne vekkelsen er preget av lovsang, tilbedelse, bønn og offentlig bekjennelse av synd, og pågår 24 timer i døgnet. Det vil bli spennende å følge den!

(Fra Dagen 21.02.2023, med tillatelse fra forfatteren) □

Når påstanden om to kjønn blir blasfemi

AV KJELL SKARTVEIT

Skal Norge opprette muligheten for et tredje juridisk kjønn? Det er ventet at Bufdir har en utredning ferdig om temaet før sommeren. Deretter må regjeringen bestemme seg for hva den vil gjøre.

Statsminister Jonas Gahr Støre sier til avisen

Vårt Land at spørsmålet har betydning for mennesker som opplever en sårbar situasjon, og at det derfor er i tråd ned partiets verdigrunnlag å vurdere et eventuelt forslag.

Hos Senterpartiet meningene delte, og parlamentarisk leder Marit Arnstad sier at hun ikke

har tatt stilling, at det vil være rart av henne å gjøre det før utredningen er klar.

Avkristningen av vår kultur har mange konsekvenser, en av dem er at vi ikke lenger stiller spørsmålet: Hva er sannheten?

Jeg er muligens litt naiv, men jeg tror sannheten fortsatt stadig spiller en viktig rolle for mange av oss. Vi avviser spørsmålet om et tredje juridisk kjønn, eller ideen om flytende kjønnsidentitet som sådan, fordi det strider mot det vi vet er sant. Men det gjelder ikke bare i spørsmålet om kjønn. Også i debatten om religion, innvandring, kultur osv tror jeg flertallet fortsatt er opptatt av sannheten, at velgerne finner det relevant hva som er sant.

Det er imidlertid ikke sannheten som dominerer ordskiftet, det er hvilke verdier politikken skal bygge på, som overskygger det meste. Hva disse verdiene representerer, vet vi ikke på forhånd. I spørsmålet om et tredje juridisk kjønn sier Jonas Gahr Støre at det handler om å beskytte sårbare grupper, men hva som er sårbare grupper er heller ikke godt å si.

Men la oss holde oss til begrepet verdier. Jonas Gahr Støre sier at spørsmålet om et tredje juridisk kjønn berører partiets grunnleggende verdier. Disse verdiene er ifølge programmet frihet, likhet og solidaritet, og disse verdiene gjør at Arbeiderpartiet blant annet mener alle skal kunne leve sine liv i frihet, uavhengig av hvem de er, og hvor de bor, og at partiet aldri vil kunne godta diskriminering. Man kan like gjerne si at sannheten er opphevet.

Utfordringen er nemlig at slike begreper ikke blir noe annet enn innholdsløse floskler, for de kan fylles med hva du vil, og de er umulige å argumentere mot. For hvem er imot frihet? Eller hva med likhet? Det er en klassisk kristen forståelse av menneskeverdet at det medfører likhet for loven, og at vi alle er like innenfor Gud. Men det er ikke denne typen likhet Arbeiderpartiet mener. Når sannheten oppheves, blir begrepet likhet et redskap for løgnen. Og da kan alt sidestilles, også våre forestillinger om et annet kjønn enn han- og hunkjønn. Det gjelder bare å fremstå som mest mulig sårbar.

Vi ser det også i debatten om homofiles rett til barn. Ingen spør om hva barnet vil mene nå det blir fratatt muligheten til å vokse opp med sin mor og far. De homofiles rett til frihet og mulighet for barn, betyr mer enn barnets rett til sine biologiske foreldre. De homofile er nemlig en sårbar gruppe, barna er det ikke.

Verdiene inntog i det politiske liv er dermed i ferd med å ødelegge det demokratiet de skulle bevare og forsvare. Verdiene fjerner det absolutte, grensene vi tidligere satte for våre handlinger. Så lenge en lov eller handling kan forsvares med en påstått god verdi, er diskusjonen parkert. Våger du å opponere, kan det koste deg både jobb og sosial anseelse. Da får du høre at dine verdier ikke er forenlig med din arbeidsgivers verdier. Vi vet alle at det ikke finnes et tredje kjønn, men det finnes altså verdier som likhet, frihet og solidaritet, og disse trumfer behovet for sannhet.

Debatten om et tredje juridisk kjønn handler derfor ikke om det finnes et tredje kjønn, men om påståtte sårbare gruppers behov for frihet og det å ikke bli diskriminert. Debatten flyttes over fra realiteter til følelser, og da blir alle som tror på en sannhet en trussel. Her finner vi både kristne og ateister, men kristendommen blir allikevel våre politikeres religiøse motstander ettersom den bygger på Jesus Kristus, som sa at han er veien, sannheten og livet, og som forkynte at det var realitetene som betydde noe, ikke vårt følelsesliv.

Det er ikke lett å se hvor grensene går for hva vår politiske ledelse kan foreslå. Gode verdier kan nemlig forsvare det meste, også et ukjent antall kjønn. Hos han som skapte oss er det derimot bare to, men i 2023 er det blasfemi å påstå noe slikt. □

BIBELSAMLINGEN PÅ AUDNASTRAND LEIRSTED

19. – 23. juli 2023

Tema: "Intet i meg, alt i Jesus"

Talere: Øyvind Samnøy og Gunnar Holth

Onsdag 19. juli

Kl 16.00 Registrering

Kl 18.00 Kveldsmat

Kl 19.30 Åpningsmøte. Samnøy taler. Holth avslutter møtet

Torsdag 20. juli

Kl 08.30 Frokost

Kl 11.00 Familiemøte. Samnøy taler

Kl 13.00 Middag

Kl 15.30 Kaffe

Kl 16.00 Sangsamling. Sanger av C. O. Rosenius. Holth leder

Kl 18.00 Kveldsmat

Kl 19.30 Møte. Holth taler. Et viktig møte, Salme 85,11a

Fredag 21. juli

Kl 08.30 Frokost

Kl 09.30 Bønn. Bibeltime. Samnøy taler.

Kl 09.30 Elias Østerhus har barne/ungdomsandakt

Kl 13.00 Middag

Kl 15.30 Kaffe

Kl 16.00 Sangsamling. Sanger av Sigvard Engeset. Holth leder

Kl 18.00 Kveldsmat

Kl 19.30 Møte. Samnøy taler.

Lørdag 22. juli

Kl 08.30 Frokost

Kl 09.30 Bønn. Bibeltime. Holth taler. "Og jeg så den hellige stad," Åp.21,2

kl.09.30 Elias Østerhus har barne/ungdomsandakt

Kl 12.30 Middag

Kl 18.00 Kveldsmat

Kl 19.30 Møte. Samnøy taler

Kl 21.30 Forfriskninger. Frie vitnesbyrd. Holth leder

Søndag 23. juli

Kl 08.30 Frokost

Kl 09.30 Nattverdmøte v/en fra komiteen

Kl 11.00 Møte. Samnøy taler. Holth avslutter møtet

Kl 12.30 Middag med avslutning

Priser for 2023: Døgnpriser: Voksne kr 675, ungdom 13-19 år kr 395, barn 5-12 år kr 225, Familie maks kr 2200. Loftsrom kr 550. For vask av rom betales kr 270. Campingvogn/bobil og telt kr 215 pr døgn. Ta gjerne med laken, dynetrekk og putetrekk. Leie av trekk koster kr 160.

Priser for enkelte måltid: Voksne: Frokost kr 150, middag kr 215 og kveldsmat kr 150.

Ungdom: 13-19 år: Frokost kr 110, middag kr 160 og kveldsmat kr 110.

Barn 4-12 år: Frokost kr 75, middag kr 110 og kveldsmat kr 75.

Dersom de som bor i Campingvogn/bobil og telt inntar alle måltid i spisesalen, betales ikke leiepris for Campingvogn/bobil og telt.

Info/påmelding:
e-mail: btpost@bibelsk-tro.no
(eller Jarle Goa, mobil: 48008507)

Godt tilbud

Bestill Bibelsk Tro for 2023.
I tillegg får du nr 5 og 6 av 2022.

Postboks 67, 4349 Bryne eller e-post:
btpost@bibelsk-tro.no

Sendes til:

Bibelsk Tro
Postboks 67
4349 Bryne

Betales: Se side 31

Navn: _____

Adr: _____
_____
_____

Kan også bestilles på Internett:
www.bibelsk-tro.no

Ser du deg svart og urein

*Ser du deg svart og urein, Kjenner på syndig trå,
dømd av ditt eige hjarta, Kjære, på Jesus sjå!
Nåde han deg forkynner, Blodet hans rann for deg
då han for dine synder Vandra den tunge veg.*

*Kor: "Jesus, Jesus! Alt det du treng for
himmel og jord, er gøymt i det eine ord!"*

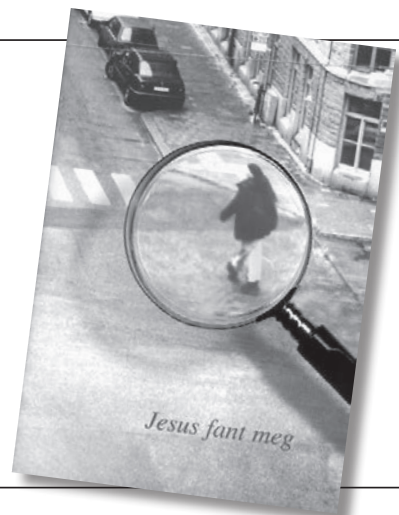
*Ber du så lite frukter, Lite av gledesong,
aldri du meir vil synda, Snåvar då gong på gong.
Gøym deg i Kristi rettferd! Fullkommen var hans veg.
Lev i hans frie nåde, så lever han sjølv i deg!*

*Ser du så mange farer, Kjenner deg veik og arm,
argaste fiend ber du Djupt i din eigen barm.
Veit ikkje du at Jesus Har slik ei mektig hand?
Han vil deg trufast bera Like til livsens land.*

(Sigvard Engeset. Nr. 465 i Sangboken)

Støttefond for evangelisk arbeid og misjon

Stiftelsen På Bibelens Grunn
v/Edvard Jekteberg
Persokkrossen 3
4346 Hafrsfjord
Bankkontonr. 3201.59.73713
Vipps: 538699 mrk. Støttefondet

NY

Ny bok:

"Under nådens himmellys"

Forfatter:

Olav Hermod Kydland

Utgiver:

Stiftelsen På Bibelens Grunn.

Pris:

kr 160 + porto

Bestilling:

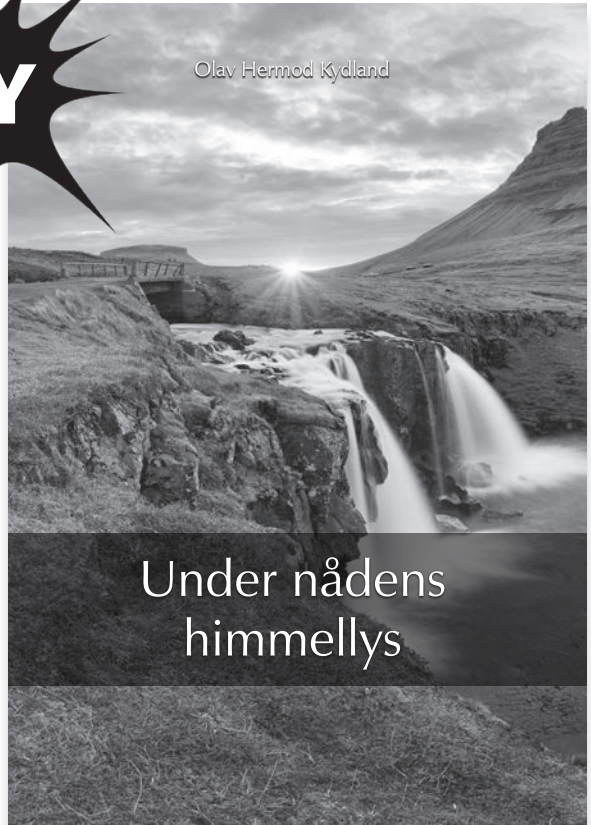
Se nederst på s. 31

Boka "Under nådens himmellys" er en samling artikler som tidligere har vært trykt i "Bibelsk Tro" og i den kristne dagspressa.

Olav Hermod Kydland har i mange år vært aktiv i den åndelige debatten i vårt land. Han har skrevet mange artikler, både oppbyggelige og som innlegg i åndskampen.

Når han nå gir ut en del av disse artiklene i bokform, er det svært gledelig. Vi er mange som har satt pris på Kydlands uredde og tydelige veiledning i aktuelle spørsmål, og det han har skrevet til oppbyggelse og åndelig opplysning og veiledning. Alt med solid bibelsk forankring.

Kydland har selv valgt ut de artikler som er tatt med. Innholdet er sentralt og spenner vidt. Vi leser om Guds nåde og åpenbaringen i Jesus, både hans komme til jord og hans frelsesgjerning. Evangeliet, den fagre skatt, og ordet om

korset står sentralt. Og vi finner tydelig veiledning når det gjelder det kristne livet.

Lekmannsarbeidet og våre åndelige veiledere er dyrebare emner for Kydland. Her rommes opplevelser og erfaringer som har vært med å forme hans syn og overbevisning. Ikke minst når det gjelder troskapen og tilliten til Guds ord.

Boka har også med oppbyggelige intervjuer med flere avholdte kristne personer.

Et siste kapittel handler om de siste tider. Her innvies vi i slutfasen på denne tids husholdning. Stort alvor. Avgjørende spørsmål: Er vi rede til å møte Gud?

I denne samlingen av artikler merker vi Kydlands omsorg for sjelene og hans oppriktige ønske om å vise vei i en forvirret og forførende tid. En tydelig og aktuell røst. Jeg vil gjerne få takke for hans viktige arbeid og store innsats i mange år!

Måtte boka få mange lesere!

Gunnar Holth

Medarbeidere og skribenter i dette nummeret:

Anders Hovden (1860-1943)

Norsk sokneprest og salmedikter

Asbjørn Aavik (1902-1997)

Født i Aavik i gamle Spangereid kommune (nå Lindesnes) En av Norges største forfattere av misjonsbøker. Skrev 44 bøker

Carl Olof Rosenius (1816-1868)

Svensk vekkelsesforkynner og redaktør av "Pietisten."

Christian Scriver (1629-1693)

Tysk prest og forfatter

Hans Erik Nissen (1938-2016)

Cand.theol. ved København Universitet 1965. Sogneprest i København 1966-70. Forstander ved Luthersk Missionsforenings Højskole, Hillerød, fra 1970-2003.

Hjalmar Hansen (1873-1952)

Brigader i Frelsesarméen. Han skrev mange sanger og dikt. Ble kalt Korsets sanger.

Johannes Kleppa

Født 1952 i Hjelmeland
Utdanning: Mellomfag i kristendom
Arbeidd i Santalmisjonen, Indremisjonsforbundet, Dagen. Vore med i diverse styre og råd.
Skriver diverse bøker, særleg om indremisjonshistorie.
Er for tida frilanser i kristent arbeid med skriving, forkynning og undervisning.
Styreleder i Misjon Sarepta.

Kjell J. Tvetter

Født i Skjeberg 1936. Cand.med ved Universitetet i Oslo 1961. Dr.med. samme sted 1970. Utdannelse som kirurg og urolog. Var professor i 23 år. Ett års opphold ved misjonssykehus i Kongo. Har studert universets og livets opprinnelse og livets-mangfold. Arbeidert med de tankeforestillinger som bekjemper kristen tro. Har skrevet 4 bøker.

Kjell Skartveit

Født 1967 i Stavanger. Lektor med hovedfag i statsvitenskap, med fagene sosialøkonomi, bedrifts-økonomi og

historie i tillegg. Underviser ved Wang Toppidrett i Stavanger.

Milan Bertrand Williams (1860-1941)

Amerikansk evangelist

Per Bergene Holm

Født 1964 i Larvik. Fjelltun bibelskole 1983/84. Mellomfag hebraisk 1987. Teologisk embetseksamen 1988. Feltprest 1988-90. Grunnfag nordisk og historie 1989. Ped.sem. 1990. Lektor ved Kvitsund gymnas 1990-92. Rektor ved Bibelskolen på Fosnes fra 1992.

Ragnar Opstad

Født 1938 på Nærbø. Realskole og handelsskole. Ulike kontorstillinger. Nå pensjonist.

Sigvard Engeset (1885-1975)

Forstander, pastor i Den evangeliske Lutherske Frikirke.
Han skrev mange sanger og salmer.

Bivind Andersen (1905-1994)

Cand. theol. 1931. Lærer og rektor ved Fjellhaug skoler i ca 45 år.

M Ø T E R

Bibelsk Tro – Skjæveland

Dag	Dato	Kl.	Taler/møte
Søndag	06. Aug.	11,00	Arvid Bjerga
Søndag	13. Aug.	11,00	Roy Throndsen
Søndag	20. Aug.	11,00	Kjell Magnor Kvalvåg
Søndag	27. Aug.	11,00	Per Tjøstheim
Søndag	03. Sept	11,00	Eivind Gjerde. Nattverd
Onsdag	06. Sept	19.30	Bibelgruppe
Søndag	10. Sept	11,00	Elias Østerhus
Søndag	17. Sept	11.00	Erik Nordbø

Uke 38: 22.-24. September. Bibel og medarbeidersamling

Lørdag	30. Sept	18.00	Festsamvær. Taler: Dagfinn Natland. Sang: Torvald Kjetilstad
Søndag	01. Okt	11.00	Dagfinn Natland. Sang: Torvald Kjetilstad

Et lite utvalg fra vårt utsalg:

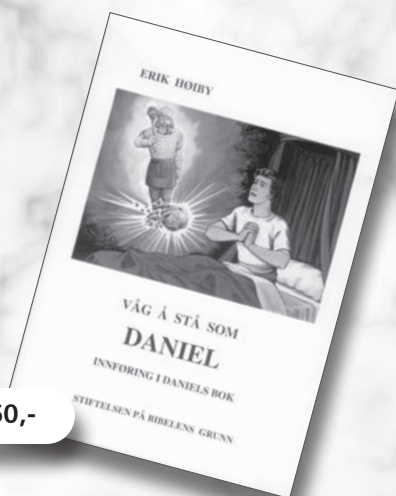
Mot kveld

Undertittel: "Guds plan skal bli fullført."
Bok av Kristian Fagerli.

Kr 150,-

Våg å stå som Daniel

Innføring i Daniels bok.
Bok av Erik Høiby.

Kr 160,-

Jesu kjærlighet

CD med sang av ungdomskoret Gledesbud
fra Namsos. Utgitt på Basunen forlag.

Kr 200,-

Porto kommer i tillegg til
de ulike priser på
bøker og CDer!

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
E-post: olstocka@frisurf.no

Bankgironummer: 3290.07.77786

Det er enkelt å bestille via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Artikler, taler, litteratur og musikk

ISSN 0804-0532

Returadresse:

Postboks 67

4349 Bryne

Inga bok er meg så kjær

(M. B. Williams. Anders Hovden 1927. Nr 593 i den nye Sangboken)

1.

Inga bok er meg så kjær
som min moders bibel er,
hennar tårer, hennar merke går'kje ut.
Han er sliten, gammal no,
men eg minnes vel kor ho
tok meg varmt på fanget sitt og bad til Gud.

Kor:

Gamle bok, kjære bok,
du meg minner om det dyre soningsblod!
Meire kjær fra år til år
blir du meg kvar helst eg går
på den tronge veg som
opp til himlen når.

2.

Som en god og stødig stav
Gud i mor si hand den gav
til eit våpen i dei harde, tunge år.
Han er sliten, tårevåt,
dogga titt av hennar gråt
- Han har lært meg om min Frelsars blod og sår.

3.

Trøysta frå den gamle bok
alltid varmt om hjarta tok,
jaga hjarteverk og sjeleangest bort,
ja, den heldt i mørkast stund,
den gjev trøyst i dødens blund,
den skal halda når eg står for himlens port.

4.

Å, kor vel eg minnest mor,
ho meg lærde livsens Ord,
bad meg leva som ein Josef for min Gud!
Mose gror på hennar grav,
men den bibel ho meg gav,
er ei lykt for meg når lyset mitt går ut.